

JUBILEJNÍ VYDÁNÍ

ŠKOLNÍHO ČASOPISU

ROVNÍK

ÚNOR 2011

10.ročník - 1.číslo

SUDOKU

6	4			1	9			
2			4		5	7	1	3
					8			
	6		1		4			7
3				5		2	4	
8	5	4	7				9	
	1			3		8	2	
	8			9	2	4		1
	2		8				3	5

Úvodník

Jakási prosba

Na začátek jsem chtěla jen pár vět.

Školní časopis jsem začínala připravovat, když jsem přišla z národky do šesté třídy, hlavní „kápo“ byl tehdy pan učitel Břenek. Ze začátku jsem se snažila všemožně pomáhat, nešlo jen o příspěvky, ale třeba přepisování některých textů nebo secvakávání jednotlivých stránek samotného časopisu ROVNÍK a tak podobně. Když nás ovšem pan učitel opustěl, nebyl nikdo, kdo by v časopise pokračoval, až jednou mi nabídl, zda bych nechtěla já. Viděl, že se na vydávání podílím s radostí a láskou. Nejprve jsem váhala, říkala jsem si, že to nezvládnou, ale přesto jsem tu nabídku vzala. A teď jsem za to ráda. Kdyby nebylo našich češtinářek, určitě by časopis nedosahoval takové kvality. Začátky byly krušné, nevěděli jsme, co bude náplní časopisu, aby to nebylo strohé a všechny to bavilo. Vždy jsme do toho dali spoustu svých sil a hlavně volného času. Ale myslím, že velice úspěšně. Odezva byla ze všech koutů, jen kladná, když tedy pomínu naše devátáky, kteří si stěžovali, že dáváme málo křížovek. Jsou už trochu líní číst, radši by luštili. ☺ Do tohoto čísla jsem přidala zvláště i sudoku, které je v devítce docela populární.

Tohle je předposlední časopis, na kterém se podílím. Nezvládla bych to bez paní Stránské a Mrázkové, vás všech, dětí, co se na vzniku také podílíte. Ale víte, co?? ☺ Myslím, že na sebe můžeme být všichni hrdí, protože je to vážně fuška. Nebylo by dobré, aby časopis zanikl. Já už pomalu odcházím na střední a tím končí i moje vydávání časopisu, teď je řada na vás mladších, abyste ukázali, jestli ve vás něco je nebo teprve dřímá, a je čas to probudit. Zapojte svoje mozkové závity a podílejte se na tvorbě časopisu i na nápadech.

Tímto vám dávám čas, abyste se rozhodli, zda někdo nechcete ve vydávání pokračovat, kdykoliv se za mnou můžete stavít v deváté třídě a já vám ráda zodpovím jakékoli dotazy. Poté to proberu s češtinářkami, které jsou takovým srdcem ROVNÍKU, a nakonec můžete být právě vy šéfredaktorem nebo šéfredaktorkou ☺ Hlavní prostě je, že chci, aby Rovník padl do ruky někomu spolehlivému, který by se k tomu nestavil jen jako k povinnosti, ale i třeba koníčku nebo zábavě. Časopis nesmí zaniknout a já věřím, že ani nezanikne, vážně by to byla škoda!

*Redaktorka školního časopisu
Michaela Klabanová ☺*

Zpět do říše VÁNOC

Zeptali jsme se naší ctěné poroty

A jak to dopadlo??

PaedDr. Zdeněk Měkyna
ředitel školy

„Vždy před Vánoci se každý ptá, co si přejeme k Vánocům, a všichni přejí bohatého Ježíška. Teď je řada na nás, prozradte nám, jak trávíte Vánoce a co byl váš nejlepší dáreček?“

Na Vánoce se vždy těším už od mala. U nás je zvykem, že se sejde celá rodina, přijedou i moji rodiče z Moravy. Společně strojíme stromek a na mě je pak „zpracovat“ čtyři kapry. Letos bylo pro mne nejlepším dárkem narození vnučky Natálky, které přišla na svět deset dní před Štědrým dnem.

„A teď otázka trochu na tělo. Všichni víme, že silvestr se neobejde bez kapky alkoholu, někteří si dají jenom novoroční přípitek, ale jiní to pěkně přeženou, až je ráno bolí hlava. Vzpomeňte si na svá na pubertální léta, jak to bylo u vás?“

Raději bych nevzpomínal.....

„Každým rokem je u vás zvykem, že přejete kolegům a žákům rozhlasem. My jsme se, ale rozhodli vám dát prostor i formou časopisu. Co by to tedy bylo?“

V první řadě bych chtěl všem popřát hodně, hodně a ještě jednou hodně zdraví, dále pak štěstí, klid v každodenní práci – ten nám nyní často schází. Dále pak úspěchy v činnostech, které děláme.

Vám – žákům – pak hodně pěkných chvil, prožitých se svými kamarády ve škole i mimo ni. Abychom nepromarnili jediný den v roce.

Mgr. Renata Hornová
angličtinářka

„Vánoce už jsou bohužel za námi, uteklo to jako voda. Ale stejně mi dovolte otázku. Jak jste prožila právě vy tento vánoční čas?“

Vánoce zbožňuji a už s prvními podzimními dny počítám zbývající týdny. Naneštěstí jsem se musela vyléčit z lehké chřipky, takže jsem svátky proležela.

Jakmile to zdravotní stav dovolil, začala jsem se s oddílem připravovat na sezonu.

„Před Vánoci na školní Akademii jste říkala, že nemáte moc ráda ty moderní pohádky, že radši klasičtější. Je tedy opravdu nějaká pohádka, kterou si nezapomenete na Vánoce pustit v televizi?“

Nikdy nezapomenu na pohádky Tři oříšky pro Popelku, S čerty nejsou žerty a Princové jsou na draku (i když tam už určité moderní prvky jsou...)

„Jaký máte názor na to, že pomalu národ nevěří v Ježíška, ale Santu Clause?“

Já jsem patriot a jsou mi blízké pouze naše tradice a zvyky, takže se neztotožňuji s těmi, kteří dávají přednost Santovi. Je smutné, že dnes spousta lidí přejímá cizí nám nicneřikající symboly.

Mgr. Renata Čečáková
matikářka

„Pro někoho jsou Vánoce svátky klidu a míru, pro někoho zase čas na cukroví a dárky, pro jiné jsou úplně zbytečné. Co pro vás znamenají Vánoce? Jak jste je prožila?“

Vánoce si většinou užívám. Mám ráda jejich atmosféru → klid, vůni cukroví, rozsvícený vánoční stromček, sváteční večeře i spoustu pohádek v televizi.

„Po Vánocích samozřejmě přichází Silvestr, který s sebou nese nový rok. Jak jste ho tedy trávila?“

Silvestr nijak zvlášť neslavím, protože nemám ráda zábavu na povel. O půlnoci si všichni popřejeme vše nejlepší do nového roku a připijeme si šampaňským.

„Když teď vzpomenete na své dětství, co se vám vybaví za dárek jako první, na který opravdu ráda a s láskou vzpomínáte?“

První dárek si asi těžko vybavím, ale vzpomínám si, jak jsem omylem našla velkého růžového medvěda (byl schován vzadu na „půdičce“) a maminka mi tvrdila, že si ho tam nechala sousedka pro děti, aby ho neobjevily.

„Lidé si dávají do nového roku různá předsevzetí. Jak se na to díváte, dáváte si také nějaké? Jaké?“

Dávat si předsevzetí jsem už dávno vzdala, protože nemám pevnou vůli. Většinou vždy v pondělí začnu a v pátek skončím (někdy i mnohem dříve).

(Michaela Klabanová)

AKADEMIE

Dne 15.12.2010 se uskutečnila tradiční Vánoční akademie, tentokrát s názvem Rovensko má talent. Začátek byl v 15:30, kdy se v radničním sále sešli diváci. Celou akademií nás provázeli Marcel Špína a Veronika Houšková, v porotě zasedli Zdeněk Měkyna, Renata Hornová a Renata Čečáková. Zúčastnili se žáci 1.-9.třídy, někteří z nich předvedli obdivuhodné výkony. Program byl velice pestrý, na své si přišli milovníci tance, zpěvu, herectví i hry na hudební nástroje. Mezi vystoupeními jednotlivých tříd předvedli žáci 6.-9. třídy také některou televizní reklamu. Největší odměnou vystupujícím bylo, že diváci odcházeli s úsměvem na tváři.

Na závěr bychom chtěli poděkovat učitelům a „kulisákům“ (David Vokřínek, Radek Stolín), bez kterých by se akademie neuskutečnila. Velké díky také patří Tomáši Majerovi za hudební doprovod během akademie.

TĚŠÍME SE NA DALŠÍ ZASE ZA DVA ROKY!!

(Markéta Houšková, Jana Krausová a Jana Vladárová)

JEŽÍŠEK JE ZPĚT

Jednoho lednového dne se žákyně deváté třídy vydaly na průzkum. Chtěli jsme zjistit, co dostávají děti od Ježíška.

Jaký byl tvůj nejmilejší dárek od Ježíška?

1. třída:

- Anežka – mobil
- Simonka – panenka
- Štěpán – auto na ovládání
- Leonka – mobil
- Anežka – mobil

2. třída:

- Nikča – plyšák
- Markét – hrací kočička
- Honza – autodráha
- Adam – kouzelnická sada
- Domča – velká kniha
s dinosaury

3. třída:

- Vašek – počítač
- Láďa – vrtačka
- Anežka – kolečkové brusle
- Martin – dalekohled
- Káťa – helma na kolo

4. třída:

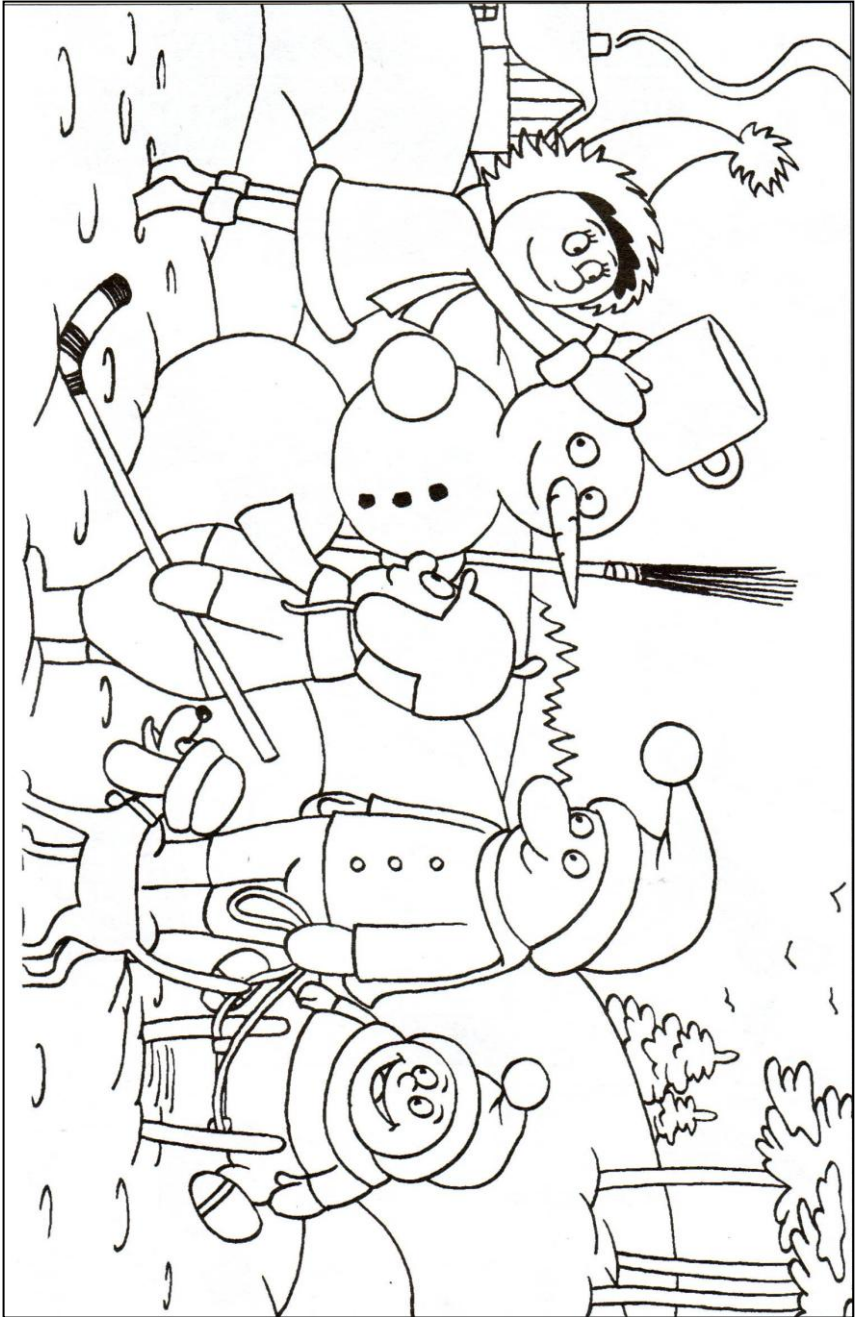
- Ondra – PSP
- Matěj – snowboard
- Tereza – kolečkové
brusle
- Matyáš – mobil
- Michal – notebook

5. třída:

- Adriana – brusle
- Martin – fotbalový míč
- Pavel – kytara
- Eliška – foťák
- Tereza – snowboard

(Verča Houšková)

"Comenia Script"

Naše škola je jednou z těch, které se zapojily do projektu Comenia Script – v první třídě se u nás děti učí psát tímto novým písmem. Jak tuto změnu vidí ze svého pohledu třídní učitelka Jana Šonská??

1. Jak po prvním pololetí tuto metodu hodnotíte? Slýcháme názory pro i proti.

Žáci nácvik písmen v podstatě zvládají. Vzhledem k tomu, že je klasické psací písmo jednotažné, je pro někoho u písma „Comenia Script“ těžší odhadnout mezery mezi slovy.

2. Objevuje se tvrzení, že toto písmo je pro děti jednodušší, zvláště pro dyslektiky. Myslíte, že je to pravda?

Zatím nemohu posoudit, zda je toto písmo pro dyslektiky jednodušší, protože je ve fázi ověřování a v naší 1. třídě zatím žádný dyslektik není.

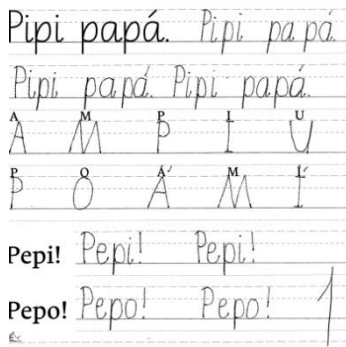
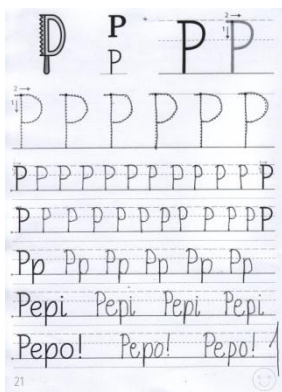
3. A které písmo se vám lépe učí? Staré klasické nebo to nové? Jistě je to změna i pro vás.

I pro mě samotnou je toto písmo nové, proto se v něm průběžně zdokonaluji. Vyměňuji si zkušenosti s kolegyněmi z jiných škol a navštěvuji semináře.

Jelikož jsem doposud používala klasické písmo, je pro mě výuka písma „Comenia Script“ poměrně náročnější.

4. Ví se už, zdali se bude toto písmo učit i první třída, která nastoupí od září?

V současné době ani my nevíme, zda se jím bude vyučovat nadále, to se snad dozvíme na (dalších budoucích) seminářích.

(Michaela Klabanová)

Nepedagogičtí

Zaměstnanci školy

Pan školník

Co obnáší práce školníka?

Tak toho je hodně...ale asi starat se o školu, aby vše dobře fungovalo.

Jak jste spokojen s naší školou, co se Vám tu líbí a nelíbí?

Škola je super, nelíbí se mi ovšem chování některých žáků a naopak se mi u některých líbí jejich ochota.

Paní kuchařka

Jak dlouho už děláte práci kuchařky?

20 let.

Která jídla vaříte nejraději a kolik porcí uděláte za den?

Ty, které děti mají nejradši, takže špagety a mletá masa. Za den uděláme tak 230 porcí, vaříme i pro školku.

Paní sekretářka

Co je hlavní náplní Vaší práce?

Vedení účetnictví školy.

Kam jste chodila do školy a na kterého učitele nejvíce vzpomínáte?

Chodila jsem do Sobotky a nejvíce vzpomínám na svou třídní učitelku, paní Matějkovou.

Paní uklízečka

Čím bychom my, jako žáci, Vám nejvíc pomohli ve Vaší práci?

Hlavně vyklízet lavice a mít pořádek ve třídách.

Jste spokojena s prací uklízečky nebo byste raději dělala nějakou jinou práci?

Mně se tady ve škole líbí.

(Markéta Kočová)

ZPRÁVIČKY ZE ŠKOLY

- ❖ V úterý 14. září navštívila 9. třída s výchovnou poradkyní Středisko pro volbu povolání na Úřadu práce v Semilech. Zde se deváťáci dozvěděli cenné informace potřebné pro volbu střední školy a povolání.
- ❖ Dne 21. září se 9. třída vydala do turnovského divadla na loutkové představení Lakomá Barka, kterou známe u knížky Jana Wericha Fimfárum. Návštěvu divadla také spojili s prohlídkou židovské synagogy.
- ❖ 29. září se 7. a 8. třída vypravila do Mladé Boleslavi na dopolední představení Shakespearovy hry Sen noci svatojánské.
- ❖ Na podzim 2010 se uskutečnil sběr papíru, jeden den volna navíc vyhrála překvapivě 9. třída. Doufáme, že si za to vyberou nějaký pěkný výlet.
- ❖ 5. třída také navštívila planetárium, kde se dozvěděli mnoho zajímavých věcí o vesmíru.
- ❖ 3. prosince chodil ve škole Mikuláš s čerty a anděly.
- ❖ 15. prosince proběhla v sále radnice školní akademie. Zúčastnili se jí téměř všichni žáci školy a předvedli své herecké, pěvecké a taneční dovednosti.
- ❖ 16. prosince 2010 se 9. třída zúčastnila besedy o pornografii a životním stylu.
- ❖ 21. ledna 2011 proběhl zápis nových prvňáčků, na který se dostavili děti a jejich rodiče.
- ❖ Dne 31. ledna se uskutečnila pomyslná výprava na Sněžku a Kozákov. Děti si tak vyzkoušely svoji zdatnost a výdrž.

(Andrea Fajtová + Alena Stejskalová)

POZNÁMKY

Měli jsme snahu, ale nešlo to! Chtěli jsme najít ty nejlepší a nejtípnější poznámky, ale co?? No opět to nešlo! A proč? **Děti neumí zlobit.** No kam jsme se to dopravovali?? ☺ Neustále ruší hodinu vykřikováním nebo zapomínají domácí úkoly, ale co je tohle za zlobení?! Úplně zbytečné, co z toho totiž mají? Akorát doma vynadáno a v žákovské věta jako je třeba: „Ruší hodinu, neustálím povídáním“ ☺

Tak tady máte alespoň pár poznámek na zpestření

Někteří bývalí šestáci ☺

- 👉 **Ondra Beránek** – Mluví, mluví, mluví! (napsal pan učitel Břenek)
- 👉 **Kristýna Schubertová** – Neustále otravuje! (napsala paní učitelka Vlčková)
- 👉 **Marcel Špína** – Opakovaně plácá děvčata po zadnicích. (napsal pan učitel Břenek) --> pan učitel Vlček k tomu dodal: „A stále mu to zůstalo i v deváté třídě ☺“

A tahle zlobí sedmáci

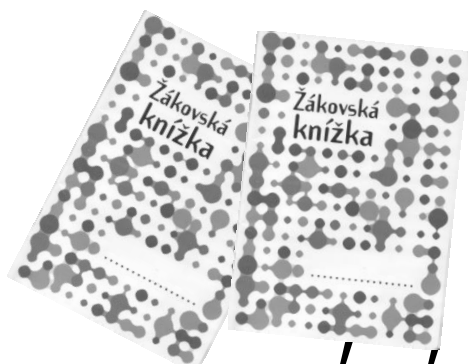
- 👉 **Tomáš Horký** – Ruší vykřikováním, dělá blbosti a zlobí! (napsala paní učitelka Vlčková)
- 👉 **Vojta Hlubuček** - Honí se o přestávce a na napomenutí nereaguje. (napsala paní učitelka Čečáková)
- 👉 **Antonín Hlavatý** – Toník ukradl z ovladače na video tužkovou baterii. (paní učitelka Dědečková)

V osmé třídě to není o moc lepší

- 👉 **Tomáš Drahoňovský** – Pomaloval spolužačce záda! (napsala paní učitelka Vlčková)
- 👉 **Tomáš Horký** – Vyrušuje hodinu, neustále hází po spolužácích papírky. (napsala slečna Pozdníčková)
- 👉 **Marcel Špína** – Nechápe, že žák musí mlčet, když učitel vykládá látku. (napsal pan učitel Vlček)

A devítka

- 👉 **Mírek Fišer** – Vyrušuje hodinu (poměrně hlasitě si zpívá)! (napsala paní učitelka Čečáková)
- 👉 **Aleš Pour** – Během přestávek se chová nebezpečně a neustále se honí! (napsala paní učitelka Vlčková)
- 👉 **Tomáš Fišer** – Tomáš píchá špendlíkem spolužáka před sebou, během hodiny HV. (napsala paní učitelka Dědečková)

STOP

NEORIGINÁLNÍM POZNÁMKÁM

FOTBALISTI

Starší žáci

1. Jak dlouho hraješ fotbal?
2. A co tvůj fotbalový vzor, kdo je to?
3. Kam by si to chtěl dotáhnout?
4. V jakém jsi obsazení?
5. Vyhovují ti trenéři? Jak na tebe působí?

Tomáš Majer

1. „Jak já to mám vědět...Asi 6 let.“
2. „Cassilas“
3. „Do prdele...do Barcelony“
4. „Brankáře“
5. „Ale jo, dobrý“

Tomáš Kutek

1. „8 let.“
2. „Messi.“
3. „Na levého záložníka.“
4. (nekomentuje)
5. „De to.“

Kristian Mikule

1. „Je to už 6 let.“
2. „Tomáš Rosický“
3. „Aspoň do Dyvize.“
4. „Jak kdy, ale většinou obránce.“
5. „Jo, dobře.“

Honza Koldovský

1. „3 roky.“
2. „Messi“
3. „Dělám pravého obránce.“
4. (nekomentuje)
5. „Jo, dobře.“

Martin Habel

1. „3 roky.“
2. „Christiano Ronaldo.“
3. „Do první ligy.“
4. „Obránce“
5. „Jo, normálně“

6. Lukáš Linka

1. „4 roky už“
2. „Messi“
3. „Do prestižního klubu.“
4. „Pravý útok.“
5. „Vyhovují a působí na mě dobře...
Jsem s nimi spokojený.“

Martin Špína

1. „7 let.“
2. „Vetchý.“
3. „Do krajského přeboru.“
4. „Levý obránce.“
5. „Výborně, s čistou hlavou
a humorem.“

Jarda Walek

1. „2 a půl roku.“
2. „Ronaldo.“
3. „Do české
reprezentace.“
4. „Útok.“
5. „Jo, dobře.“

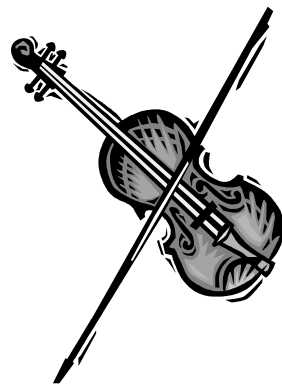
Dominik Mach

1. „5 let.“
2. „Christiano Ronaldo.“
3. „Do první ligy.“
4. „Záložníka.“
5. „Jo, dobře.“

(A.Cillerová, K.Šťastná, N.Čepelíková, B.Mikulová a V.Kvapilová)

Smyčec

Jak vzpomíná naše knihovnice Kateřina Matysová na svého učitele ze školy?

Čas, kdy jsem nastoupila do první třídy, je již vzdálený, že si vybavuji opravdu jen nepatrné útržky. Na svého třídního učitele Kamila Linku si však pamatuji docela dobře. Přísný učitel ze „staré školy“. Pán, který se málokdy usmál, a když se tak stalo, bylo to trochu jako pohlazení. A také odměna, protože jeho úsměv jste si museli zasloužit.

Pamatuji se zejména na jeho hodiny hudební výchovy. Pan učitel hrál krásně na housle a já měla hudbu od malinka ráda. Protože jsem i ráda zpívala a asi to i uměla, vysloužila jsem si jeho úsměv často.

Běda těm, kteří při hřebce nedávali pozor, nebo se mezi sebou dokonce bavili. V tu chvíli posloužil smyčec jinak než jako součást houslí... A věřte, že takové švihnutí přes ruce docela bolí... Několikrát jsem si na tento výchovný prostředek vzpomněla, když jsem sama hudební výchovu vyučovala a v duchu si kolikrát říkala: „Chlapče, ty bys opravdu tím smyčcem švihnout potřeboval...“ ☺

Jen jednou mě pan učitel zklamal tak, že se to dodnes pamatuji. Dvojka z domácího úkolu s odůvodněním, že ho za mě psali rodiče, byla opravdu nespravedlivá. Ale dnes, po těch letech, to vlastně mohu brát jako vekou pochvalu, pan učitel nevěřil v mé autorství, protože úkol byl moc krásně napsaný ☺.

Já to vlastně měla ve škole těžké. Školnicí byla moje babička, a tak se o každé mé lumpárně nebo nepozornosti dozvěděla vždy velice brzy.

Vybavuji si veliký výprask, který jsem jednou od babičky dostala přímo ve škole, za pokus o špinavý podvod. Tehdy se každoročně sbíraly léčivé byliny a usušené nosily do školy mé babičce. Ta je v místnosti, kde je teď knihovna, vážila, zapisovala a ukládala do větších papírových pytlů. Stejně jako dnes ve sběru papíru, i tenkrát se soutěžilo, kdo nejlépe nasbírá. Vítěz byl obvykle odměněn knížkou. Chodila jsem do druhé třídy. Nasbírala a usušila jsem podběl a pro větší skóre na váze, jsem do

pytlíku přidala několik kamínků... Babička na to okamžitě přišla a seřezala mě před všemi dětmi tak, že jsem si to dlouho pamatovala.

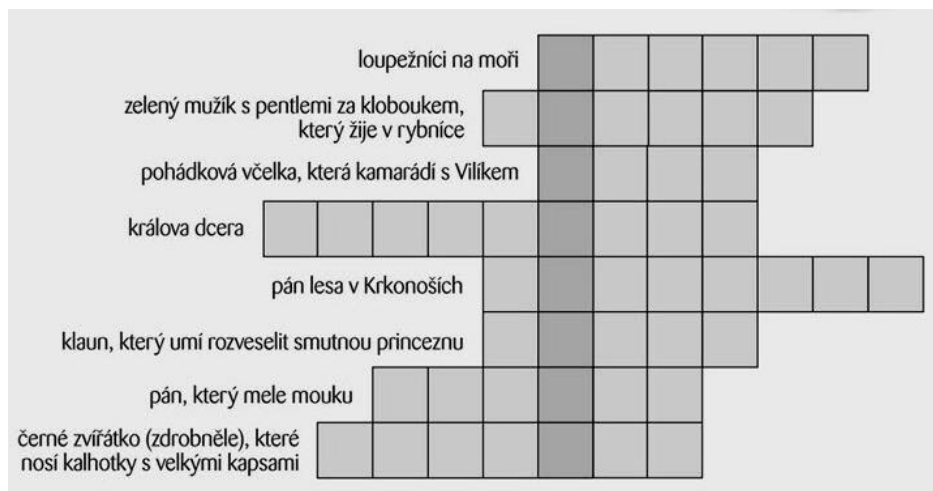
Svoji babičku mám odjakživa strašně ráda. Protože jsem jako malá u ní byla hodně často na hlídání, brala si mě s sebou do školy. Prolezla jsem každou třídu, hrála si v družině a na školní zahradě, kde v létě byl i kamenný bazének s vodou. Pamatuji si na sklípek pod schody, kde měla babička prostředky na úklid, věci na převlečení pro sebe i pro mě a taky svačinu. Ta byla každý den stejná – přepůlený a posolený chléb s máslem a jablko...

Malá škola u mě dodnes vyvolává nostalgické vzpomínky. Nedávno jsem se sem vrátila jako knihovnice. V knihovně jsem našla obraz, který tehdy, v čase mého dětství, visel ve sborovně a já před ním mnohokrát stála. Je na něm namalován Bedřich Smetana, který společnosti přehrává některou ze svých skladeb. Krásně oblečené dámy a elegantní muži poslouchají hudbu se zadumanými výrazy na tvářích. V popředí sedí malá holčička ve žlutých šatech. Jako malá jsem si myslela, že to jsem já, stejně kulatý obličej, krátké tmavé vlasy... ☺

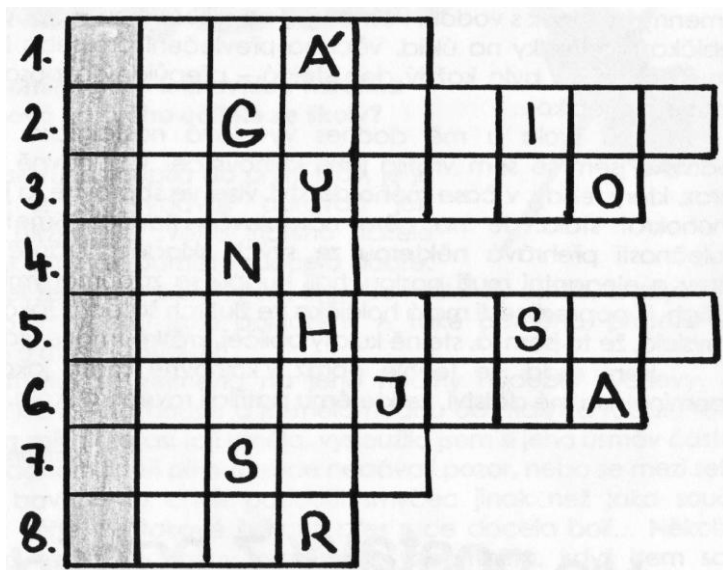
Jsem ráda, že tenhle obraz v knihovně mám jako jednu ze vzpomínek na mé dětství, ke kterému patřila i rovenská škola.

(Kateřina Matysová)

Znáte postavy z pohádek??

Poznej státy světa

(Tajenka vychází bez diakritiky)

1. Je největším africkým státem, rozkládá se na Sahaře a dominantou je řeka Nil.
2. Je druhá největší země Jižní Ameriky a jedenáctou zemí světa. Hlavním městem je Buenos Aires.
3. Je jedním ze tří pobaltských států s hlavním městem Riga.
4. Je třetí největší zemí světa. Má více než miliardu obyvatel a hlavním městem je Peking.
5. Největší země Bálkánského poloostrova, leží na pobřeží Černého moře. Hlavním městem je Sofia.
6. Stát ležící ve východní Evropě, hlavní město Kyjev a největší řeka Dněpr.
7. Největší země světa. Je zde nejhlubší jezero Bajkal.
8. Je ostrovním státem ve Středozemním moři, součástí Asie, ale politicky patří k Evropě, nejvyšším bodem je Olympus a hlavním městem je Nicosia.

(Michaela Klabanová)

Salcburk

První adventní víkend 26. – 28. listopadu 2010 jsme se zúčastnili předvánočního zájezdu do rakouského Salzburgu. V pátek ve večerních hodinách jsme z náměstí v Rovensku odjeli autobusem. Cesta trvala asi 10 hodin, ale vzhledem k tomu, že se jelo na noc, jsme to celé prospali. V ranních hodinách jsme navštívili palírnu Enzian. Poté jsme zamířili do národního parku Berchtesgaden, kde jsme se svezli lodkou po jezeře Königssee. Počasí nám opravdu přálo, krásně svítilo sluníčko. Zde jsme strávili celé dopoledne. Po obědě na nás čekaly solné doly ve městě Berchtesgaden. Na začátku prohlídky jsme dostali kombinézy a hornickými vozíčky nás dopravili do dolu. Během prohlídky nás provázely různé světelné efekty. Dokonce jsme se dvakrát svezli na klouzačkách, které horníci používali, aby se dopravili do různých koutů dolu. Byl to opravdu pěkný zážitek. Dále na nás čekaly už jen termální lázně, kde jsme si mohli zaplavat v bazénu, jít do sauny, nebo se pokochat ve venkovním bazénu vrcholky Alp. V lázních jsme strávili asi tak 2 hodinky. Už byl večer a my poměrně dost unavení, takže jsme se těšili, až si lehneme do postelí v útulném hotýlku. Ráno už nás paprsky sluníčka moc nehřály, přesto jsme vyrazili do Salzburgu na adventní trhy. Tady jsme si mohli koupit od různých sladkých pochoutek, klobás, buřtů až po typický svařák, nebo dokonce mohli vidět rodný dům hudebního skladatele W.A. Mozarta. Po nákupech jsme se rádi na chvíli ohřáli v autobuse. Ten nás zavezl na kraj Salzburgu, opět na trhy u malého zámečku Hellbrun. K večeru jsme zamířili do vesničky Oberndorf, kde vznikla jedna z nejznámějších vánočních koled Tichá noc. To už byl konec našeho výletu. V nočních hodinách jsme spokojeně dorazili domů.

(Markéta Kočová)

Dvě třídy v jedné "2 in 1"

V letošním roce došlo ke spojení 3. a 4. třídy, a tak se holky z 9. třídy vypravily k nim na výzvědy a položily jim několik otázek.

1. Líbí se ti, že jste spojené třetí a čtvrtá třída dohromady?
2. **Proč se ti to líbí nebo proč naopak ne?**
3. Jak spolu vycházíte?
4. **Některé hodiny máte společné a některé dělené. Na které se těšíš více?**

Nejdříve jsme navštívily třetíáky. Tady jsou odpovědi některých z nich.
Chlapci se styděli, a tak odpovídaly převážně dívky.

Terežka

1. Jo, líbí.
2. **Je nás víc a je velká sranda.**
3. Kamarádíme.
4. **Na samostatné.**

Justinka

1. Jak kdy, docela jo.
2. **Nelíbí se mi jak se vytahují, že mají těžší příklady z matematiky.**
3. Kamarádíme spolu.
4. **Na samostatné.**

Anežka

1. Ani moc ne.
2. **Nelíbí se mi, že když něco nevíme, tak se nemůžeme zeptat paní učitelky.**
3. Docela jo.
4. **Ty samostatné.**

Do čtvrté třídy jsme se dostaly až o přestávce a tam jsme se dozvěděly následující.

Ondra

1. Nelíbí.
2. **Protože se nesoustředím.**
3. Blbě.
4. **Na samostatné.**

Terežka

1. Ne.
2. **Protože když pracujeme sami, tak nás ruší.**
3. Kamarádíme.
4. **Na samostatné.**

Michal

1. Trochu.
2. **Líbí se mi to jen v tělocviku, protože je porazíme ve vybíjení.**
3. Trochu.
4. **Spíš na ty samostatné.**

Anežka

1. Ne.
2. **Nelíbí, protože když děláme něco sami, tak oni řvou.**
3. Dobře.
4. **Na samostatný.**

Tak si myslíme, že to s tím spojením nebude tak hrozné, ale nezávidíme jim. Svůj názor si utvořte sami.

(Lůca Pavlousková a Hanka Kyselová)

15	13	11	20	5	24	13	19

$E=3+2$

$A=7+6$

$N=13+7$

$A=7+6$

$K=8+7$

$R=8+3$

$L=13+6$

$V=14+10$

Tajenka: _____ nás čeká v únoru v družině!©

(Michaela Klabanová)

Lyžařka

Zeptali jsme se slečny Hornové na její kariéru lyžařky ☺

- 1. Od kolika let se věnujete lyžování??**
2. Co vás přivedlo k závodnímu lyžování?
- 3. V jaké disciplíně závodíte? Máte osobního trenéra?**
4. Asi je to náročné i co se týče tréninků, jak často tedy musíte trénovat?
- 5. Jak vás v tom podporuje vaše rodina?**
6. A co výhry? Kolik už jich máte za sebou?
- 7. Máte při té rychlosti na dráze strach z úrazu?**
8. Lyžování je sport spíše zimní, ale co v létě? Jakým sportům se věnujete mimo sezónu?

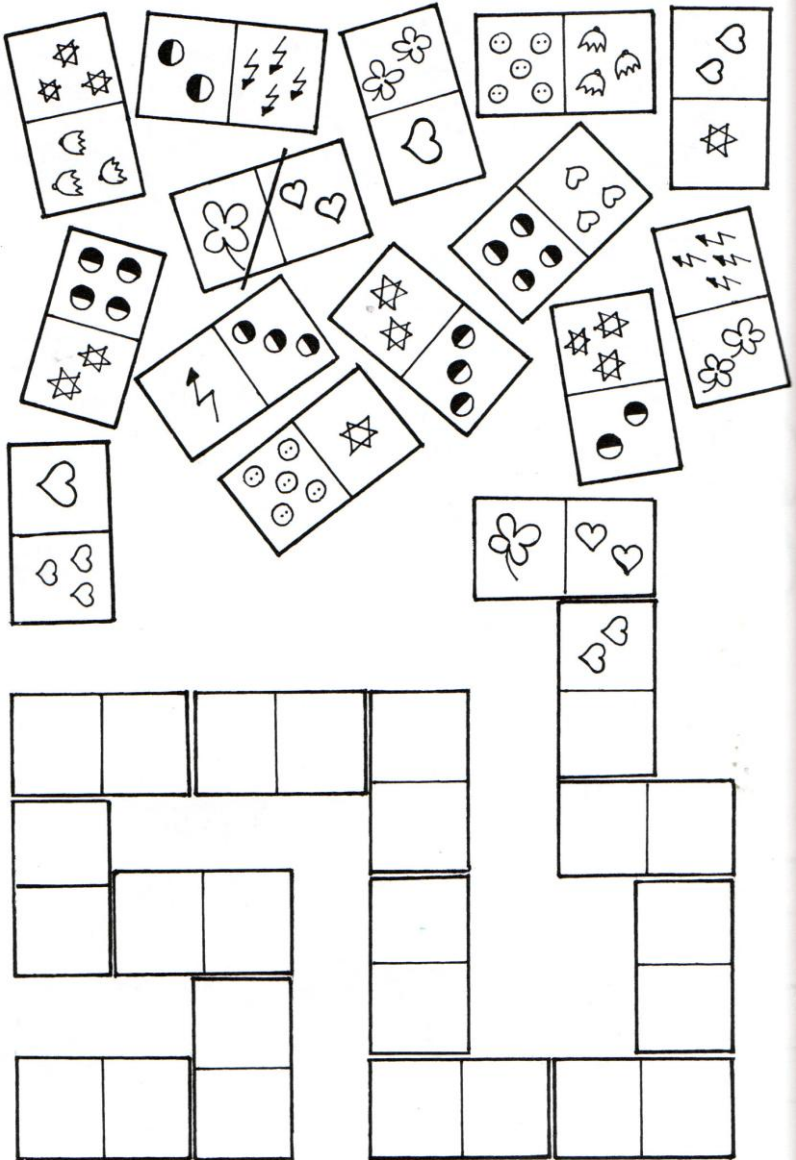
A zde jsou odpovědi naší úspěšné lyžařky:

- 1. Pocházím z lyžařské rodiny, takže jsem začala opravdu brzy. Musím říci, že se nám taťka opravdu hodně věnoval, každou volnou chvíli jsme trávili na horách.**
2. Závody jsem začala jezdit také jako malá, to byly takové ty kategorie přípravka a předžáci, atd. (představte si, že dnes existuje i kategorie

superbaby), ale pak nastalo období, které trvalo 10let, kdy jsem vůbec nestála na lyžích. Byla to dlouhá přestávka, během níž nastala revoluce s carvingovými lyžemi, takže když jsem se potom na lyže zase vrátila, musela jsem se naučit úplně novou techniku. Teď startuji v Českém poháru Masters, je to kategorie pro veterány, takže jezdíme i se sedmdesátiletými soupeři, ale třeba i s Mirou Ryckem, který má medaili z mistrovství světa.

3. **Vybírám si starty v obřím slalomu a slalomu, super G a sjezd nemám moc ráda, na ně je specialista zase můj bratr. Jezdíme za oddíl TJ Sokol Jablonec nad Jizerou, tam je trenérka Zuzka Hanyková a já spolupracuji s Pepou Holickým, bývalým reprezentačním trenérem, který má velké zkušenosti a je bezvadný! Lyžování je v současnosti hodně komerční záležitost a málokde vás nechají postavit trať, takže pokud chceme makat i mimo mateřský kopec, bývá to kolikrát boj.**
4. To je dobrá otázka. Opravdu mnoho, času i peněz! Trénujeme třikrát týdně, a pokud nejsou o víkendu závody, tak už v půl osmé musíme být na kopci. Je to náročné zejména kvůli vstávání, v zimě se skoro nevyspím a na nic jiného mi nezbývá čas. Kéž by už byl duben!
5. **Rodiče nás podporovali především v dětství, teď už se podporujeme sami. Přítel mě občas odveze na závody a vypomůže finančně. Taťka už nám jen připravuje svačiny, to je jeho specialita ☺**
6. Největší radost mám z loňského prvenství v Českém poháru, povedla se mi dobrá sezóna. Letos se to asi nezadaří, musela jsem vynechat několik závodů kvůli zraněnému kolenu a přišla tak o body.....
7. **Poslední dobou zjišťuji, že čím jsem starší, tím mám větší obavy, ale nesmím si to moc připouštět. Někdy se stává, že po těžkém pádu bývá strach z dalších jízd, profesionální týmy mají dokonce psychology, kteří to se závodníky rozebírají; my se musíme prostě zmužit a jet dál. Pády k lyžování jednoznačně patří, nesmíte si nikdy říkat jedu tak, abych nespadl. Riziko je nutnost.**
8. Léto je bezva, mám čas na pejska, kolo, kešky a nejlepší letní sport je opalování. (deváťáčky)

Domino

Kůň a já

Už třetím rokem se plně věnuji koním. První dva roky jsem měla brigádu ve Šťastné zemi, kde jsem prováděla menší i větší děcka na koních. Byla to moje první brigáda a jelikož už od malička mám strašně moc ráda koně, tak ještě abych nebrala tuhle brigádu! Byla jsem štěstím bez sebe, když jsem mohla dělat v blízkosti koní. Pomalu celý den provádět děti, pak sednout na koně a provádět rodinky po našem krásném Českém ráji. No nádhera, co víc si přát!

Byl rok 2010, březen, týden před mými narozeninami, takže přesně 12.března. Byli jsme navštívit v Českém Brodě Tarpan ranč (ranč ze Šťastné země). Nejdříve jsme si dali nádhernou projíždku. Po projížďce jsme ošetřili koně a vypustili je do ohrady, poté jsme si šli sednout do ranče a popovídat, co nového, domlouvat se na letní prázdniny a podobně. Moc jsem neposlouchala, co si moje mamka s hlavním šéfem povídá, když vtom jsem zaslechla něco v tom smyslu, že mamka pro mě shání koně. Vykřikla jsem radostí: "Koně? Ty? A na co? " Mamka spustila. Protože prý má také slabost pro koně a já si moc přála mít koně doma, rozhodla se, že bych ho mohla dostat k narozeninám. Byla jsem štěstím bez sebe a nemohla tomu uvěřit, že fakt se mi splní můj sen.

No a to by bylo, aby náš šefík nevěděl o nějakém koníkovi akorát pro mě! Dával tedy mamce nabídky a nejvíc se nám zalíbil "čert". Nebylo to daleko, a tak jsme se jeli na něj podívat.

Když jsme dojeli na místo, v ohradách bylo strašně moc koní. A já hned mezi nimi hledala "čerta" podle popisu Kadafího (přezdívkou našeho šefíka). Měli tam strašně moc krásné koně: zrzavého grošáka, běloušky, hnědáky, strakáče. Nejvíce mě zaujal zrzavý grošák - 180cm a úžasné oči, správně praštěný. Nechyběla tam ani hříbátka, ale pořád jsem neviděla "čertíka".

Když jsme přišli blíž, najednou jsem v dálce spatřila černého koně, menšího než ostatní. Moc velký na ponyho a moc malý na koně, tak to bylo i v popisu, takový tmavý hnědák, až do černa.

Jedním slovem "krasavec!" Jen tak jsem se podívala na Kadafiho a uhnula očima na toho koně, jako bych řkala: "To je on?" Kadafi jen lehce přikývl a mně se hned udělal ještě větší usměv na tváři!)

Majitel vypnul proud u ohradníku a řekl: "Tamhle ten tmavý hnědák. Líbí? "Já natěšená přikývla, radostí bez sebe, a on pak jen dodal: "Tak utíkej pro něj." Nejdříve jsem se bála k němu jít, jen tak tam stál a dá se říct, tupě zíral. Jako by si myslel: "Co mi to sem leze za cizí holku?" Ale když poté přišel ke mně, čuchl si a hned se chtěl mazlíť. Bylo mi hned jasné, že toho musím mít! :) Zatímco jsem byla u něj v ohradě, mamka domlouvala s majitelem cenu a datum, kdy se pro něj zastavíme. Pak mě zavolali a ptali se, jestli mám nějaké otázky. Já s radostí ve tváři se ptala na všechno možné. Věk, výkonnost, na co je zvyklý, jestli mu nedělá problém veterinář a kovář. Vše bylo výborné, kůň podle mých představ, dokonce ještě hezčí.

Když se vše dojednalo, rozloučili jsme se a jeli domů. Já, celá nadšená z dnešního dne, cestou domů už plánovala, co vše se musí vyjednat, zařídit, než se "čert" přiveze. A nemohla se dočkat, až ho zase uvidím a konečně bude u nás doma.: -)

(Lucie Svobodová)

VTÍPKY NA KONEC – VTÍPKY NA KONEC – VTÍPKY NA KONEC

Honzík chce vědět, jak přišel na svět. Tatínek: "Víš, my jsme se s maminkou jednou večer tak trochu pocukrovali a potom jsi se narodil." Honzík se tedy večer posypal cukrem a ráno měl postel plnou mravenců. Povídá jim: "Kdybych nebyl váš otec, tak vás pozabím."

Tatínek jede s těhotnou manželkou do porodnice, mnoho času jim nezbyvá, a tak ujždí, co může. Jejich nejmladší dítě se dožaduje pozornosti. "Tatí." "Později holčičko!" odsekne jí tatínek. Dojedou k porodnici a tatínek: "Copak jsi chtěla?" "Už nic, já jen, že jsme zapomněli maminku doma."

Maminka: "Pepíčku, jdi a kup vydru." Pepíček neumí r, tak jde do prvního obchodu a říká: "Máte vydvu?" Prodavačka: "Ne." Pepíček jde do dalšího obchodu: "Máte vydvu?" Prodavačka: "Ano." Pepíček vydru koupí a jde domů. Potká dva policisty. Jeden z nich říká: "Co to tu smrdí?" Pepíček: "Vydva."

Paní učitelka se ptá dětí, jestli znají nějaké přísloví. Anička se přihlásí a řekne: "Březen, za kamna vlazem." "Výborně, Aničko. Teď ty, Toníčku." "Duben, ještě tam budem." "Taky dobře. Co ty, Pepíčku?" "Leden bílý, sílí pole." "To jsi trochu popletl. Musí se ti to rýmovat." "Leden bílý, sílí pole. Vole."

Přijde manžel domů a vidí, jak jeho žena (blondýnka) dává na zeď mokré ručníky. "Proč tam dáváš ty ručníky?" "Doktor říkal, že mám dát obklad tam, kde jsem se bouchla."

Přišla domů Petra a povídá: "Tak jsem dneska dostala dvojku a trojku." Maminka se dívá: "Vždyť jsem potkala paní učitelku a ta mi řekla, že jsi dostala pětku!" "To jo, dvě a tři je přece pět."

Hledám manželku. Druhý den dostane stovky dopisů. Ve všech je stejná odpověď: "Vemte si tu mou!"

Víte, co dělá blondýnka se zavřenýma očima před zrcadlem? Chce vidět, jak vypadá, když spí.

Dva chlapi v hospodě mohutně popíjejí: "Hele, ty už bys neměl pít. Máš úplně rozmazanou hlavu!"

VTÍPKY NA KONEC – VTÍPKY NA KONEC – VTÍPKY NA KONEC

Naskočí policajt do tramvaje a říká: "Sledujte ten taxík!!!"

Víte, proč se blondýnky nezapisují do kurzu sebeobrany? Protože blondýnku opravdu nic nenapadne.

Copak, pane Okurko, že jste nebyl na pohřbu své tchýně?" "To víte, moc práce a na zábavu času nezbývá!"

"Ty tak mnoho pracuješ, drahoušku," říká žena muži, "že k sobě voláš svoji sekretářku i v noci."

....Poslední chvílky tady mezi vámi....

Není to tak dávno, kdy jsem šla poprvé do školy. Ani nevím, jak je to možné, ale než jsem se nadála, já a moji spolužáci jsme stáli na naší rovenské radnici a loučili se s předešlými deváťáky. Letos je čas na nás, abychom ukázali, že jsme celých devět let zvládli statečně a jsme schopni pokračovat ve studiu dál s krásnými vzpomínkami na tahle léta. Za pár dní, až nám paní učitelka rozdá přihlášky na střední školy, myslím, že nám do smíchu nebude. Uvědomíme si, že děláme první velký krok do života, že rozhodujeme o své budoucnosti, a ještě hůře, že opouštíme tuhle krásnou školu, plnou přátel a báječných učitelů. To právě oni nám dali do života ten základ a teď je jen a jen na nás, jak s tím naložíme.

Byly tu okamžiky, které bychom nejradši smazali, kdyby šel vrátit čas. Ale ten bohužel vrátit nejde. I když jsme měli velké štěstí, dokázali jsme přesto ty stinné chvíle zamaskovat těmi veselými a světlými stránkami. Občas jsme se ve třídě hádali, ale přesto myslím, že jsme koneckonců dobrá parta. Doufám, že to moji spolužáci cítí také tak. Těch devět krásných let uteklo jako voda, až je to nemožné. Teď máme posledních pár měsíců na to, abychom si je užili všichni společně, než se rozejdeme každý na jinou školu. Držím palečky v rozhodování škol a věřím, že si těch pár posledních měsíců vážně užijeme!! ☺

Milí čtenáři, na to, jak jsme se rozhodli a zda nás přijali, se můžete těšit v dalším vydání časopisu!! ☺

(Michaela Klabanová